

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 1 września 1930 r.

(—) I. Mościcki

Przez Prezydenta
Rzeczypospolitej

Prezes Rady

Ministrów;

(—) J. Piłsudski

Minister Spraw

Zagranicznych:

(—) August Zaleski

L. S.

L. S.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En foi de quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

Varsovie, le 1 septembre 1930.

(—) I. Mościcki

Par le Président de la République

Le Président du Conseil des Ministres:

(—) J. Piłsudski

Le Ministre des Affaires Étrangères:

(—) August Zaleski

22.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 października 1930 r.

w sprawie złożenia przez Polskę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dn. 25-go września 1926 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 12 konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie, dnia 25 września 1926 r., został złożony w imieniu Rządu Polskiego, w Sekretarjacie Ligi Narodów dnia 17 września 1930 r. dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

23.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1930 r. do 30 września 1931 r.

Na podstawie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22-go lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się na okres czasu od 1-go października 1930 r. do 30-go września 1931 r. ostateczny:

- zasadniczy kontyngent cukru białego w ilości 3.473.500 q,
- zapasowy kontyngent w ilości 173.675 q takiegoż cukru.

§ 2. Ostateczny kontyngent zasadniczy tudzież zapasowy będzie rozdzielony zgodnie z postanowieniami art. 3 wyżej powołanej ustawy pomiędzy poszczególne cukrownie po ukończeniu przerobu buraków i produkcji cukru w bieżącej kampanji przez wszystkie cukrownie położone na obszarze Rzeczypospolitej, najpóźniej zaś do dnia 31 marca 1931 r.

§ 3. Do czasu dokonania przewidzianego w paragrafie poprzednim rozdziału ostatecznych kontyngentów poszczególne cukrownie będą mogły wypuścić na rynek wewnętrzny na poczet swego ostatecznego kontyngentu do 80% ich prowizorycznego kontyngentu zasadniczego, określonego na bieżący okres w załączniku do rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 495), jednakże nie powyżej 40% własnej rzeczywistej produkcji.

§ 4. Cukrownie, które całkowicie zakończyły kampanję, mogą przed dokonaniem rozdziału ostatecznego kontyngentu wywozić cukier za granicę po-